

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 74187-4/ODK-2015

Praha 11. června 2015

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 16a odst. 7 písm. c/ InfZ, o stížnosti [redacted], narozeného [redacted] bytem [redacted] (dále jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“), podané dne 14. května 2015 na postup povinného subjektu – Magistrátu hlavního města Prahy – při vyřizování žádosti o poskytnutí informací, podané dne 6. dubna 2015 a vedené povinným subjektem pod sp. zn. S-MHMP 574758/2015, č.j. MHMP 866641/2015

t a k t o :

Povinnému subjektu – Magistrátu hlavního města Prahy - se p ř i k a - z u j e, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí z j e d n a l při vyřizování žádosti, vedené povinným subjektem pod sp. zn. S-MHMP 574758/2015 n á p r a v u.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“), byla dne 27. května 2015 předložena Magistrátem hl. města Prahy (dále též jako „povinný subjekt“), dle ustanovení § 16a odst. 4 a 5 InfZ stížnost žadatele na jeho postup při vyřizování žádosti o informace, vedené povinným subjektem pod shora uvedeným číslem jednacím.

Z předložené spisové dokumentace vyplývá, že žadatel se podáním ze dne 6. dubna 2015 v souladu s InfZ obrátil na Magistrát hl. města Prahy se žádostí o poskytnutí následujících informací: *v kolika případech rozhodoval jeho odbor kontrolních činností v roce 2014 jako odvolací orgán o opravných prostředcích (stížnostech a odvoláních) podle InfZ, sdělení v kolika případech bylo opravnému prostředku byt i jen částečně vyhověno a v kolika případech byla překročena zákonná lhůta pro rozhodnutí o opravném prostředku.* Informace žádal rozdělit podle jednotlivých městských částí.

Dopisem ze dne 14. dubna 2015 povinný subjekt učinil oznámení o prodloužení lhůty pro poskytnutí informace dle § 14 odst. 7 písm. a/ InfZ, a sice o 10 dní. Současně povinný subjekt žadateli sdělil, že *ohledně uvedených požadovaných informací hlavní město Praha nevede centrální evidenci v podobě, v níž informaci požaduje.* Správnost postupu povinného subjektu při prodloužení lhůty však žadatel rozporoval stížností ze dne 29. dubna 2015, v níž kritizoval, že povinný subjekt neuvedl žádné konkrétní důvody pro prodloužení lhůty a nelze proto k němu přihlížet. V důsledku nezákonného prodloužení lhůty tak, dle názoru stěžovatele, došlo k marnému uplynutí 15-ti denní lhůty pro vyřízení žádosti, proti němuž se rozhodl bránit stížností ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b/ InfZ. Prodloužení lhůty samo o sobě stížnosti nepodléhá, obrana proti němu je možná až následně v rámci stížnosti podle § 16a InfZ, kterou je ovšem možné podat až po uplynutí této prodloužené lhůty. Jelikož stěžovatel podal stížnost dříve, muselo ji Ministerstvo vnitra vyhodnotit jako stížnost podanou předčasně a nemohlo ji *de iure* považovat za stížnost ve smyslu § 16a InfZ. O tomto závěru byl žadatel i povinný subjekt informováni dopisem č.j. MV-74187-2/ODK-2015 ze dne 21. května 2015.

Povinný subjekt dopisem č.j. MHMP 735333/2015 ze dne 28. dubna 2014 žadateli oznámil, že *ohledně všech jím požadovaných informací hl. město Praha nevede centrální evidenci, v níž by byly požadované informace shromážděny, proto bylo započato s fyzickým vyhledáváním. Shromážděné a rozřídění informace tak, jak je stěžovatel požaduje, odbor kontrolních činností Magistrátu hl. města Prahy nemá.* Povinný subjekt dále v oznámení uvedl, že *vyřizoval v roce 2014 celkem 132 spisů v režimu InfZ. Obsah spisů bude třeba prostudovat, vyhledat požadované údaje, rozřídít je požadovaným způsobem a připravit k poskytnutí. Při střízlivém odhadu bude na vyhledání požadované informace z každého jednoho spisu třeba v průměru cca 5 minut času; tedy k vyhledání informací z cca 132 spisů celkem 660 minut (tj. 11 pracovních hodin).* Mimořádným je takové vyhledávání dle názoru povinného

subjektu i proto, že *pro běžnou agendu takovýto rozsah práce doposud nebyl u odboru zaznamenán a že 11 pracovních hodin musí být odvedeno nikoliv na základě relevantní potřeby, ale jen pouze na základě žádosti* [REDACTED]. V souladu s platným sazebníkem úhrad vyčíslil povinný subjekt požadovanou úhradu na 2 750 Kč.

Žadatel však vyjádřil nesouhlas s požadavkem na úhradu nákladů a podal dne 14. května 2015 stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d/ InfZ. V níž předně opětovně namítá, že k prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti došlo nezákonným způsobem. Sdělení povinného subjektu o úhradě se pak, dle názoru stěžovatele, rovněž neopírá o zákonné důvody. *Dle zákona lze požadovat úhradu za skutečně „mimořádně rozsáhlé“ vyhledávání (v archivech apod.), přičemž samotné „vyhledání“ ani „rozsáhlé“ vyhledávání nelze považovat za zákonný důvod, neboť spadá do běžné agendy povinného subjektu a jemu zákonem výslovně stanovené informační povinnosti a otevřenosti státní správy.* Stěžovatel též podotýká, že v dané věci se jedná o vlastní rozhodnutí úřadu z nedávné doby, která má bezprostředně k dispozici v elektronické formě v rámci svých povinností vyplývajících ze spisové služby. Řádné vedení evidence dané agendy u povinného subjektu tohoto postavení a velikosti lze právem předpokládat. Případné nedostatky v evidenci na straně povinného subjektu pak nelze vůbec uvádět k tíži žadatele. Stěžovatel rovněž rozporuje možnost požadovat nějaké odhadované budoucí náklady, které však doposud povinnému subjektu vůbec nevznikly, přičemž povinným subjektem uváděné odhady jsou i tak zcela zjevně nadsazené (práce s jeho vlastními elektronickými dokumenty). Sdělení, je dle názoru stěžovatele, *nepřezkoumatelné, neboť vůbec neuvádí ani kolik rozhodnutí úřadu bylo vlastně nalezeno, kdo konkrétně a kdy, kde, co vlastně hledal.* Stěžovatel se též ohrazuje proti údajné neobvyklosti požadovaných informací a odkazuje na výroční zprávu o činnosti Magistrátu hl. města Prahy za rok 2013, z níž je dle něj patrné, že tyto informace jsou běžně povinným subjektem statisticky zpracovány.

Povinný subjekt v dopise č.j. MHMP 866641/2015 ze dne 19. května 2015 znovu zopakoval, že požadovanými informacemi (statistikou) nedisponuje, neboť mu není znám obecně závazný předpis, který by jej nutil ji vytvářet. Dále pak specifikoval, že *pro vytvoření požadované informace bude třeba fyzicky prozkoumat všech 132 spisů. Menší část požadovaných informací, resp. část podkladů pro jejich vyhledání pak bude možné získat individuálním prozkoumáním systému GINIS; nicméně v tomto elektronickém systému nejsou uloženy elektronické podoby všech písemností. Spisy jsou vesměs uloženy u odboru kontrolních činností Magistrátu hl. města Prahy, s výjimkou těch, jež byly z některého právního důvodu postoupeny jinému orgánu. Pro vytvoření informace bude třeba každý spis prověřit v databázi GINIS, ve většině případů bude třeba jej otevřít i fyzicky vyhledat všechna jím osazená rozhodnutí. Dále bude muset povinný subjekt vyhodnotit, zda každým konkrétním rozhodnutím bylo dotýcnému vyhověno, nebo alespoň částečně vyhověno, u každého rozhodnutí stanovit, kdy byl spis doručen povinnému subjektu,*

kdy začala a skončila lhůta pro vyřízení. O zjištěních bude třeba učinit záznam. Povinný subjekt konečně odmítá právní názor, že informace musí být nejprve vytvořena a až teprve poté vyúčtována.

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací.

Rozhodnutí povinného subjektu coby odvolacího orgánu v režimu InfZ, k nimž žadatele svou žádost váže, jsou vydávána v přenesené působnosti. Povinný subjekt v odvolacích či stížnostních řízeních přezkoumával postup městských částí při vyřizování žádostí o informace, přičemž lze předpokládat, že se týkaly jak samostatné tak přenesené působnosti městských částí. V souladu s § 178 odst. 2 správní řádu je v případě, že městská část hlavního města Prahy poskytovala informace v samostatné působnosti, nadřízeným orgánem Magistrátu hlavního města Prahy Ministerstvo vnitra. Pokud městská část hlavního města Prahy poskytovala informace v přenesené působnosti, je nadřízeným orgánem Magistrátu hlavního města Prahy příslušné ministerstvo, do jehož působnosti náleží předmětný úsek státní správy, kterého se informace týkají.

Vzhledem k tomu, že smyslem předmětné žádosti o informace je pouze získání celkového počtu rozhodnutí povinného subjektu o opravných prostředcích (odvoláních a stížnostech) dle InfZ, včetně rozlišení, v kolik a případech bylo opravnému prostředku vyhověno a v kolika případech byla překročena zákonná lhůta pro rozhodnutí o opravném prostředku, nikoliv např. zjištění, zda povinný subjekt přezkoumával více rozhodnutí městských částí vydaných na úseku samosprávy či přenesené státní správy, lze považovat poptávané údaje za informace týkající se převážně samostatné působnosti hlavního města Prahy.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku 4 As 57/2007-85 ze dne 28. 11. 2008 k problému určení působnosti při vyřizování žádosti v případě „spojených“ informací (informace spadají jak do přenesené tak do samostatné působnosti) judikoval, že poskytování požadovaných informací náležících do obou působností územního samosprávného celku je třeba považovat za činnost v jeho samostatné působnosti.

V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že v oblasti samostatné působnosti je obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje (dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, je hlavní město Praha krajem i obcí) Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 3 InfZ.

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu (včetně skutečností uváděných stěžovatelem) a dospělo k závěru, že stížnost je důvodná. Vycházelo přitom z následujících skutečností.

III/a.

Při přezkumu výše úhrady se nadřízený orgán nejdříve zabýval tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu nákladů v zákonem předvídané době. Dle konstantně zastávaného výkladu Ministerstva vnitra, ačkoliv tak zákon výslovně nestanoví, musí být nárok uplatněn ve lhůtě pro vyřízení žádosti (§ 14 odst. 5 písm. d/ InfZ), popř. ve lhůtě prodloužené dle § 14 odst. 7 InfZ. Z uvedeného je zřejmé, že nárok na úhradu nákladů byl 29. dubna 2015 uplatněn povinným subjektem včas.

III/b.

Dále se nadřízený orgán zabýval způsobem, jímž byla výše úhrady stěžovateli sdělena. Ustanovení § 17 odst. 3 InfZ povinnému subjektu ukládá, aby z oznámení bylo *zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.*

Z oznámení o výši úhrady by žadatel měl být schopen posoudit, zda informace, které mu budou vydány, odpovídají předmětu jeho žádosti, a zda povinný subjekt výši náhrady stanovil způsobem odpovídajícím zákonu. V této souvislosti lze odkázat i na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb. a k části týkající se § 17 zákona (k bodům 41 a 42), v níž se mimo jiné uvádí: „...Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá“. Jinými slovy zasláná výzva musí být dostatečným způsobem a dostatečně konkrétně odůvodněna, tj. musí žadateli řádně zdůvodnit, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu povinný subjekt musí (by musel) provést, aby dostal své informační povinnosti, a to tak, aby mohl žadatel nezbytnost požadovaných nákladů přezkoumat. Smyslem oznámení nepochybně je poskytnout žadateli možnost posoudit, zda informace, které mu budou po provedení úhrady vydány, skutečně odpovídají předmětu žádosti a zda celková výše úhrady byla v souladu se zákonem vyčíslena. Má-li stěžovatel možnost podat proti výši úhrady stížnost a v ní namítat

konkrétní důvody, proč s její výší nesouhlasí, je třeba, aby byl dostatečně poučen o tom, jak povinný subjekt k její výši došel.

V případě úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací je nutné nejen uvést jednotkovou sazbu a počet hodin, po které trvalo vyhledání informací, ale též náležitě odůvodnit, jaké činnosti povinný subjekt zahrnul pod vyhledání informace a v čem spatřuje jeho mimořádnou rozsáhlost (srov. *Furek, Rothanzl, Zákon o svobodném přístupu k informacím, Linde Praha, 2010, k § 17*). Pokud tak povinný subjekt neučiní, nelze považovat takovou výzvu k úhradě za adekvátní, tj. za dostatečně odůvodněnou v souladu s požadavky § 17 odst. 3 InfZ.

Povinný subjekt v projednávané věci v oznámení o výši úhrady ze dne 28. dubna 2015 uvedl, že *hl. město Praha nevede centrální evidenci, v níž by byly požadované informace shromážděny a na základě této skutečnosti bylo započato s fyzickým vyhledáváním. Bylo zjištěno, že odbor kontrolních činností vyřizoval v roce 2014 celkem 132 spisů v režimu InfZ. Každý ze spisů bude nutné prozkoumat, vyhledat požadované údaje, roztřídit je požadovaným způsobem a připravit k poskytnutí. Ke splnění stěžovatelova požadavku bude potřeba vynaložit 11 pracovních hodin. Mimořádným je takové vyhledávání proto, že pro běžnou agendu takovýto rozsah práce doposud nebyl u dotčeného odboru zaznamenán, úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání požadovaných informací. V odůvodnění svého požadavku na úhradu nákladů však povinný subjekt blíže nespecifikuje, jaké konkrétní činnosti a v jaké míře museli jeho pracovníci provést, aby vyhověli žádosti stěžovatele.*

Na tomto místě je třeba vytknout absenci dokladů, např. vyjádření příslušných pracovníků, kolik času strávili vyřizováním žádosti, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu museli provést. V oznámení zaslaném stěžovateli navíc není uvedena skutečnost, že povinný subjekt využívá elektronický systém spisové služby – GINIS. Až v přípisě č.j. MHMP 866641/2015 ze dne 19. května 2015 připouští, že *menší část požadovaných informací, resp. část podkladů pro jejich vyhledání, bude možné získat individuálním prozkoumáním systému GINIS, v němž jsou písemnosti evidovány. Povinný subjekt na jiném místě doplňuje, že bude třeba každý spis prověřit v databázi GINIS. Přestože povinný subjekt jednoznačně nekonstatoval, že všechny spisy, z nichž budou vyhledávány požadované informace, resp. na jejichž základě bude zpracována požadovaná statistika, evidují v elektronickém systému spisové služby, lze tak vzhledem k pravidlům spisové služby povinného subjektu předpokládat. Navíc nadřízený orgán může i z vlastní úřední činnosti potvrdit, že vždy mu byly předávány dokumenty povinného subjektu existující i v elektronické podobě. Pakliže povinný subjekt opírá své tvrzení o časově náročnosti vyhledávání a zpracování poptávaných informací právě neexistencí centrální evidence a nutností je získat fyzickým vyhledáním v příslušných spisech, je jeho pravdivost logicky oslabena, pokud ve svém jiném přípisě přiznává, že spisy jsou evidovány i prostřednictvím elektronického systému.*

Ve shodě se stěžovatelem musí Ministerstvo vnitra též rozporovat, že požadované informace či alespoň jejich část nebyly vyhledávány pro běžnou agendu povinného subjektu a že 11 pracovních hodin musí být odvedeno nikoliv na základě relevantní potřeby, ale jen a pouze na základě žádosti [REDAKCE] Magistrát hl. města Prahy totiž zpracovává na základě § 18 InfZ výroční zprávu za předcházející kalendářní rok o své činnosti v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. Ustanovení § 18 odst. 1 písm. e/ citovaného zákona umožňuje povinnému subjektu, aby do výroční zprávy zahrnul další informace vztahující se k aplikaci InfZ, aniž by zákon okruh těchto údajů blíže specifikoval. Je tedy na povinném subjektu, jaké další údaje učiní součástí výroční zprávy, mělo by se však jednat o údaje převážně statistického rázu. Magistrát hl. města Prahy v souladu s tímto „zmocněním“ ve své výroční zprávě za rok 2014 v oblasti poskytování informací pod bodem f/ zveřejnil coby *Další informace vztahující se k uplatňování zákona o svobodném přístupu k informacím* následující, citují: „*Jako nadřízený orgán rozhodoval Magistrát o 81 odvoláních proti rozhodnutím městských částí o odmítnutí žádosti a o 63 stížnostech proti postupu městských částí při vyřizování žádosti o poskytnutí informace.* Přílohu výroční zprávy pak byl přehled o stížnostech podaných podle § 16a InfZ, včetně uvedení důvodů jejich podání a stručného popisu způsobu jejich vyřízení. Z citovaných veřejně dostupných údajů je zjevné, že část informací požadovaných stěžovatelem měl povinný subjekt již v době podání žádosti k dispozici a nemusel je proto znovu vyhledávat a zpracovávat.

Vzhledem k výše uvedenému má nadřízený orgán důvodné pochybnosti o objemu hodin resp. osobních nákladů pracovníků účtovaných povinným subjektem jako mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

V dopise ze dne 14. dubna 2015, kterým povinný subjekt zaslal žadateli oznámení o prodloužení lhůty k vyřízení žádosti, sice uvedl jako důvod pro toto prodloužení důvod aprobovaný v § 14 odst. 7 písm. a/ InfZ, tj. *vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost.* Ani v tomto oznámení, jakož ani v pozdějším oznámení o požadavku úhrady se však povinný subjekt vůbec o tom, že vyhledával informace na různých pracovištích, nezmiňuje. Pakliže by měl oslovený odbor kontrolních činností více úřadoven/pracovišť v různých budovách v rámci Prahy, měl pečlivě zdůvodnit, proč daná situace skutečně vyžaduje prodloužení lhůty. V oznámení o prodloužení povinný subjekt sice naznačil, že nevede centrální evidenci v podobě, v níž žadatel informaci požaduje. Ovšem nijak blíže systém či způsob evidence a uložení předmětných dokumentů necharakterizoval ani nspecifikoval konkrétní místa uložení příslušných spisů. Nadřízený orgán proto nemůže shledat existenci důvodů pro prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti za zcela nepochybnou.

V této souvislosti je nutno zdůraznit, že mimořádně rozsáhlé vyhledání informací nemůže být odvozeno od komplikovanosti vnitřního systému, který povinný

subjekt sám stanovil pro ukládání informací (dokumentů), resp. pro postup při vyřizování žádostí (vyhledávání informací), jestliže je tento vnitřní systém objektivně vzato nastaven nepřiměřeně složitě; případná složitost zvyšující časové či personální nároky na vyřizování žádosti o poskytnutí informace totiž nemůže jít „k tíži“ žadatele, zejména tehdy, pokud informace přesně a jednoznačně vymezil pomocí dokumentů, v nichž jsou tyto informace zaznamenány (v takovém případě lze za vyhledávání považovat pouze čas strávený zpracováním odpovědi na žádost a fyzickým shromážděním informací).

Pokud povinný subjekt řádně v oznámení nezdůvodnil, proč představovalo vyřízení dané žádosti mimořádně rozsáhlé vyhledání informací a vyžádalo si 11 hodin práce, nemůže být požadavek na úhradu nákladů povinného subjektu vypočtených na 2 750 Kč přijat jako oprávněný. Navíc ani z předložené spisové dokumentace nelze ověřit, jak povinný subjekt, resp. jeho pracovníci postupovali při vyhledávání informací a jejich následném shromáždění a dalším zpracování. Tudíž ani spisová dokumentace odpovídajícím způsobem neprokazuje, že se v daném případě jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Nadřízený orgán je proto nucen souhlasit s námitkami stěžovatele (s výjimkou námítky rozporující možnost požadovat odhadované budoucí náklady – viz níže) a konstatovat, že oznámení povinného subjektu o požadavku úhrady nákladů ze dne 28. dubna 2015 nesplňuje zákonná kritéria stanovená v § 17 odst. 3 InfZ. V případě mimořádně rozsáhlého vyhledání informace je nutné, aby povinný subjekt prokázal splnění podmínek takového vyhledání.

Ministerstvo vnitra považuje za potřebné vyjádřit se i ke zbývajícím námitkám stěžovatele, která zpochybňuje možnost stanovit vyšší úhrady na základě odhadu; tedy ještě před tím, než jsou požadované informace skutečně vyhledány. Naznačená otázka souvisí s absencí oprávnění povinného subjektu žádat zálohu nákladů (tato možnost byla novelou č. 61/2006 Sb. zrušena), která působí značné praktické problémy v případě mimořádně rozsáhlého vyhledání informací. Zatímco u ostatních nákladů lze přesnou výši úhrady stanovit před vynaložením nákladů, v případě rozsáhlého vyhledání informací tato možnost není, neboť skutečnou dobu vyhledání informací a tedy i vyšší úhrady je povinný subjekt schopen vyčíslit až poté, kdy toto vyhledání provedl. Jinak řečeno povinný subjekt musí nejdříve náklady vynaložit a spoléhat na to, že je žadatel skutečně uhradí a pokud tak neučiní, byly náklady vynaloženy zbytečně. Jedním ze způsobů řešení je vyhledání pouze části informací tam, kde vyhledání zbývajících bude vyžadovat obdobně časově náročnou činnost. V těchto případech povinné subjekty celkovou výši úhrady stanoví jako násobek již uskutečněného vyhledání informací a takto určenou celkovou výši předepisují žadateli k úhradě. Takový postup je dle Ministerstva vnitra obecně akceptovatelný, neboť principům úhrady nákladů neodporuje (celková doba vyhledání je stanovena na základě objektivního výpočtu, resp. akceptovatelného odhadu). I v konkrétním případě, kdy pověřený pracovník vyhledal požadované informace ze 3 spisů a dospěl

k průměrnému potřebnému časovému intervalu pro zpracování informací z 1 spisu (5 minut) a výsledný čas pak násobil celkovým počtem spisů, lze se způsobem vyčíslení nákladů souhlasit.

Z výše uvedených důvodů rozhodl nadřízený orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. povinnému subjektu přikázal v souladu s § 16a odst. 7 písm. c/ InfZ zjednat nápravu. Ministerstvo vnitra nemůže vyhovět návrhu stěžovatele, aby rozhodl o vydání všech požadovaných informací žadateli v požadované formě a v požadovaném rozsahu bezplatně a zároveň stanovil povinnému subjektu lhůtu pro jejich poskytnutí. Pro zjednodušení celého řízení pak v závěru své stížnosti navrhl, aby nadřízený orgán věc převzal a požadované informace (které musejí být součástí předkládaného správního spisu) již sám zpřístupnil. V případě stížnosti na výši úhrady nebo odměny podané podle § 16a odst. 1 písm. d/ InfZ může nadřízený orgán, jde-li o úhradu nebo odměnu za poskytnutí informace územním samosprávným celkem v samostatné působnosti, buď potvrdit výši úhrady, nebo přikázat povinnému subjektu, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, zjednal nápravu. Snížení úhrady nebo odměny podle § 16a odst. 7 písm. b/ InfZ, které v krajních případech může představovat i určení „nulové“ částky, je relevantní pouze při poskytování informací územním samosprávným celkem při výkonu přenesené státní správy.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v zastoupení

Ing. Tomáš Pösl
zástupce ředitelky odboru

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Písemné vyhotovení rozhodnutí bude spolu se správním spisem (doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – hlavnímu městu Praha, Magistrát hl. města Praha, odbor kontrolních činností, Jungmannova 29/35, 110 00 Praha 1; k č. j. S-MHMP 574758/2015, MHMP 866641/2015
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu – Magistrátu hl. města Praha, odbor kontrolních činností, Jungmannova 29/35, 110 00 Praha 1; k č. j. S-MHMP 574758/2015, MHMP 866641/2015
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen stěžovateli – [REDACTED]
[REDACTED] na jeho e-mailovou adresu [REDACTED]
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Pavla Šupková
tel. č.: 974816593
e-mail: pavla.supkova@mvcv.cz